

**„WNIEBOWZIĘCIE MARYI – ZNAK NADZIEI I POCIECHY”
III Bocheńskie Sympozjum Mariologiczne, 24 września 2005 r.**

III Bocheńskie Sympozjum Mariologiczne, które odbywało się 24 września 2005 r., zostało poświęcone pięćdziesiątej piątej rocznicy głoszenia dogmatu wniebowzięcia Maryi, Matki Bożej. Już w 1854 r., gdy papież błogosławiony Pius IX ogłaszał dogmat niepokalane-go poczęcia Maryi, w wielu środowiskach kościelnych postulowano ogłoszenie dogmatu Jej wniebowzięcia. W czasie obrad I Soboru Watykańskiego (1869-1870) 195 Ojców wyraziło pragnienie, aby jak najszybciej doszło do takiego ogłoszenia. Mimo że trzeba było na nie czekać jeszcze do 1950 r., czas ten został owocnie wykorzystany dla pogłębionych badań historycznych i teologicznych nad tą prawdą oraz nad jej znaczeniem duchowym dla wiary i życia Kościoła. Konkluzją tych poszukiwań stała się deklaracja dogmatyczna papieża Piusa XII: „Niepokalana Boża Rodzicielka, Maryja zawsze Dziewica, po dopełnieniu biegu ziemskiego życia, została w ciele i duszy wzięta do niebieskiej chwały” Pius XII, ogłaszając dogmat wniebowzięcia Maryi, mocno podkreślił, że chodzi w tym akcie o ukazanie współczesnemu człowiekowi znaku nadziei i pociechy, którego tak bardzo potrzebuje w swoim ziemskim pielgrzymowaniu. Do tej idei powrócił potem II Sobór Watykański, który kończąc swój

wykład o Kościele i Maryi w konstytucji *Lumen gentium* stwierdził: „Teraz zaś Matka Jezusa, jak w niebie jest już uwielbiona z ciałem i duszą, będąc obrazem i początkiem Kościoła mającego wypełnić się w przyszłym wieku, dopóki nie nadejdzie dzień Pański (por. 2 P 3, 10), świeci pielgrzymującemu ludowi Bożemu jako znak pewnej nadziei i pociechy” (nr 68).¹ Do tej idei nawiązał także papież Jan Paweł II w adhortacji skierowanej do Kościoła w Europie *Ecclesia in Europa* (28 czerwca 2003 r.). Zachęcając Kościół na Starym Kontynencie do odnowy wiary i życia, przypomniał o potrzebie spojrzenia na Maryję jako znak pewnej nadziei i ufności, których szczególną gwarancją jest Jej najwyższy udział w niebieskiej chwale.

Biorąc pod uwagę przesłanie zawarte we wspomnianej papieskiej adhortacji oraz rocznicę ogłoszenia przez Piusa XII dogmatu wniebowzięcia, trzecie sympozjum mariologiczne w Bochni, przy Sanktuarium Matki Bożej Różańcowej, postanowiliśmy poświęcić właśnie refleksji nad tą prawdą maryjną. Staraliśmy się wydobyć z niej te wątki teologiczne i duchowe, które wskazują, że rzeczywistość Maryja wniebowzięta jest dla nas, ludzi żyjących na początku trzeciego tysiąclecia, w nowej sytuacji kulturowej, której nie są obce doświadczenia smutku, lęku i obaw, znakiem pewnej nadziei i pociechy.

Bocheńskie sympozjum rozpoczęło się Mszą świętą celebrowaną przez ks. Wiesława Lechowicza, rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie, który wygłosił okolicznościowe kazanie. W czasie sympozjum zostały zaprezentowane cztery referaty. Ks. Janusz Królikowski wygłosił referat *Inspiracje maryjne na nowe czasy*, w którym wskazał na znaczenie dogmatu wniebowzięcia we współczesnym kontekście kulturowym oraz na jego aktualność duchową. W sposób szczególny dogmat ten przypomina o celu ludzkiego życia, a tym samym daje znaczącą odpowiedź na dzisiejsze poszukiwania dotyczące sensu życia. Ks. Marek Jawor w referacie *Cierpienie i pociecha – Maryja na Kalwarii* wyprowadził kwestię pociechy Maryjnej dla wierzących i Kościoła z Ewangelii św. Jana, w której Maryja jest pokazana jako stojąca u stóp Krzyża Jezusa na Kalwarii. Ks. Bogumił Gacka przesłał referat, odczytany przez jego Brata, *Osoba Maryi w personalizmie kard. Josepha Ratzingera*. Zwrócił w nim uwagę na obecność Maryi i kwestii Jej wniebowzięcia w teologii obecnego Papieża, wskazując na znaczenie tych kwestii dla rozumienia personalizmu chrześcijańskiego. Sympozjum zostało podsumowane przez Annę Gąsior, która w referacie *„Łzo wniebowzięta... ziół Królowo wonna... miłość całą Cię zabrała”*. *Poezja polska o Maryi wniebowziętej*, sugestywnie i szeroko pokazała, w jaki sposób prawda o wniebowzięciu Maryi weszła do polskiej tradycji, kultury i poezji. Okazuje się, że wniebowzięcie Maryi odgrywało w ciągu wieków bardzo inspirującą rolę, dostarczając polskim poetom treści, które włączyli do swojej twórczości, a zarazem przyczyniali się do utrwalania tej prawdy w polskiej świadomości chrześcijańskiej. Materiały z sympozjum zostały wydane w formie książkowej w Domu Wydawniczym Rafael w Krakowie.

ks. Janusz Królikowski

¹ Por. J. Kumala, *Maryja znakiem nadziei i pociechy*, Licheń 2005.